

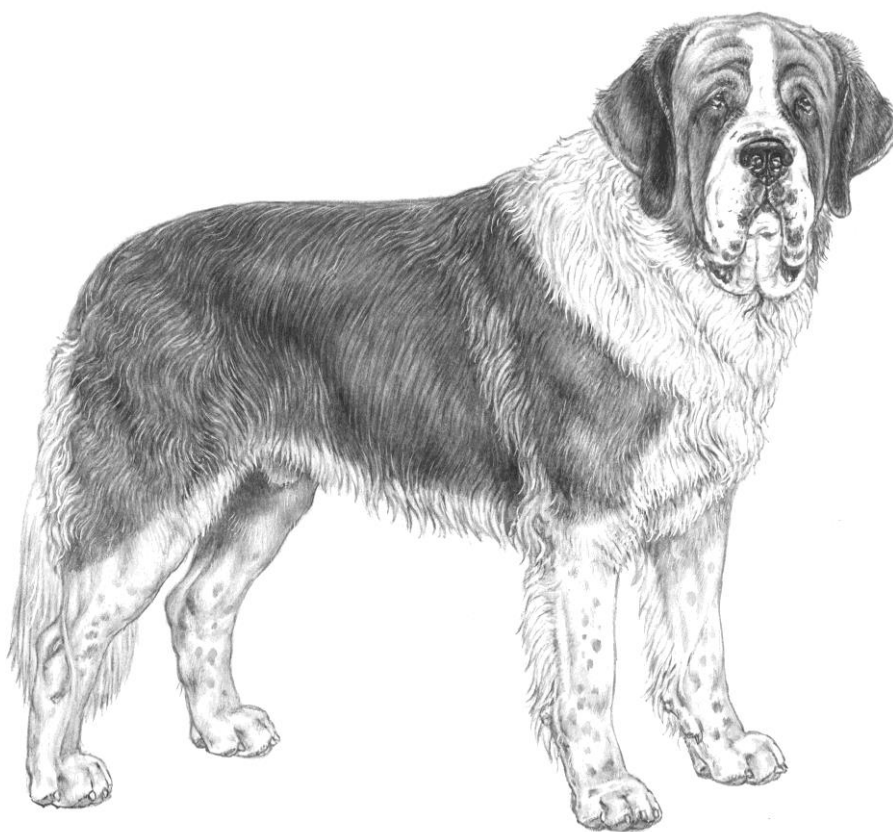
Gruppe: 2

FCI rasenr: 61

FCI dato: 03.06.2016

NKK dato: 19.10.2016

ST. BERNHARDSHUND

M. DAVIDSON

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: 2
FCIs RASENR.: 61
Original 29.10.2003
Utg. 03.06.2016 D

RASEBESKRIVELSE FOR **ST. BERNHARDSHUND** (Bernhardiner)

Opprinnelsesland: Sveits

Kort historikk:

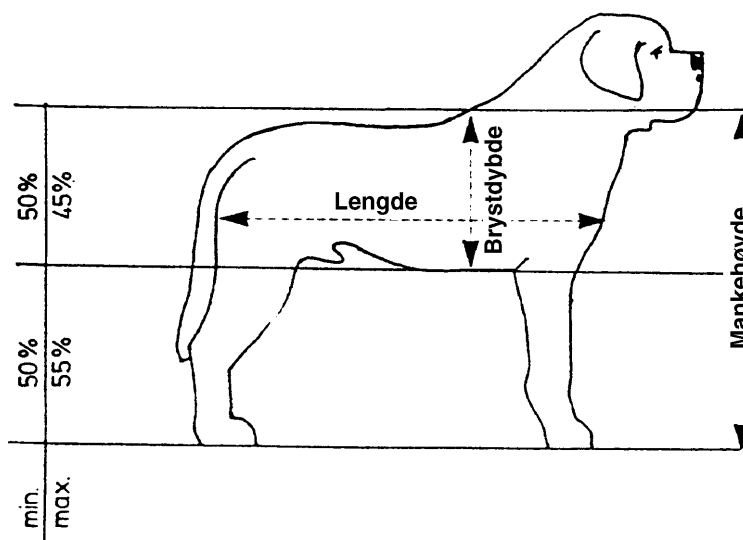
På toppen av Store St Bernhardspasset, 2469 moh, ligger et gjestgiveri som ble grunnlagt av munkene i det 11. århundre som ly for reisende og pilgrimere. Der hadde de store vakthunder siden midten av 17-hundretallet. Eksistensen av slike hunder er dokumentert med bilder fra 1695 og i tekst fra 1707. Disse hundene ble snart brukt som redningshunder i snøvær og tåke og historier publisert på mange språk om menneskelig reddet fra "Den hvite død" av disse hundene er utallige. Fortellingene til soldater som krysset passet med Napoleons hær i 1800 spredte berømmelsen til St Bernhardshunden. Den ble kalt Barry-hund på den tiden etter den legendariske Barry som ble selve eksempelet på en redningshund. Forfedrene til St Bernhardshunden var store gårdshunder som var vanlige i regionen. Bare få generasjoners målrettet avl førte til dagens rasetype. Heinrich Schumacher fra Holligen nær Bern var den første som begynte å føre stamtavle for hundene sine i 1867. I februar 1884 ble "Schweizerisches Hundestammbuch (SHSB), den sveitsiske hundestamboken, startet. Første hund innskrevet var St Bernhardshunden Leon, og de påfølgende 28 registreringene var også St Bernhardshunder. 15.mars 1884 ble den sveitsiske St.Bernhardsklubben stiftet i Basel. På den internasjonale hundekongressen 2.juni 1887 ble St Bernhardshunden anerkjent som en sveitsisk rase og standarden godkjent. Siden da har St Bernhardshunden blitt ansett som Sveits' nasjonalhunderase.

Helhetsinntrykk

Det finnes to varianter av St. Bernhardshunden: Korthåret (stockhaar) og langhåret. Begge variantene er av betydelig størrelse og med et imponerende helhetsinntrykk. De har en harmonisk, kraftig, stram og muskuløs kropp med et imponerende hode og oppmerksomt uttrykk.

Viktige proporsjoner:

- Mankehøyde:kroppslengde (målt fra skulderledd til sittebensknuten) = 9:10.
- Ønskede proporsjoner mellom skulderhøyde og brystdybde sees av følgende skisse:

- Hodets totale lengde litt mer enn 1/3 av mankehøyden.
- Snutedybde (målt ved snuteansatsen): snutelengde = nesten 2 : 1.
- Snutepartiet litt lengre en 1/3 av hodelengden.

**Adferd/
temperament:**

Vennlig vesen, rolig til livlig temperament, vaksom.

Hode:

Kraftig, imponerende og meget uttrykksfullt.

Skalle:

Kraftig og bred, sett i profil og forfra lett velvet. Når oppmerksom danner øreansatsen og skalletoppen en rett linje som fra siden går over i en myk runding til de kraftig utviklede høye kinnpartiene; fallende bratt mot snutepartiet. Nakkeknølen kun moderat markert, de øverste øyenbrynsbuer sterkt utviklet. Pannefuren, som begynner ved stoppen, fortsetter til midten av skallepartiet. Pannehuden danner lette rynker over øynene som blir tettere mot pannefuren. Når hunden er oppmerksom er de moderat synlige, for øvrig ikke påfallende.

Stopp:

Meget utpreget.

Ansiktsregion:

Nesebrusk:

Sort. Bred og kantet med godt åpne nesebor.

Snuteparti:

Regelmessig bredt. Rett neserygg med lett lengdefure.

Lepper:

Sorte lepperender. Overkjevens lepper kraftig utviklet, faste og ikke for overhengende, og danner fram mot nesens en bred bue. Synlige munnviker.

Kjever/tenner:

Kraftige, brede og like lange kjever. Godt utviklet regelmessig

sakse- eller tangbitt. Omvendt saksebitt er tillatt. Komplet tannsett. Manglende P1 og M3 tolereres.

Øyne: Middels store, mørk brune til nøttebrune, moderat dyptliggende med et vennlig uttrykk. Øyelokksrendene fullstendig pigmenterte. Naturlig fast øyelokksavslutning tilstrebes; en liten fold med lite synlig blinkhinne ved nedre øyelokk og liten fold ved øvre øyelokk er tillatt.

Ører: Middels store, høyt og bredt ansatt. Ørebrusken kraftig utviklet. Smidige ørelapper, trekantede med avrundet spiss. Den bakerste kant lett utstående, mens den forreste ligger inn til kinnet.

Hals: Kraftig og tilstrekkelig lang, moderat løs strupe- og halshud.

Forlemmer:

Helhetsinntrykk: Sett forfra rette og parallelle. Moderat bred forbensstilling.

Skulder: Skråstilt, muskuløs og godt tilliggende.

Overarm: Lengre enn skulderbladet. Vinkelen mellom skulderbladet og overarmen må ikke være for åpen.

Albue: Tilliggende.

Underarm: Rett, kraftig benstamme, tørr muskulatur.

Mellomhånd: Sett forfra stilt loddrett, sett fra siden lett skråstilt.

Poter: Brede, godt sluttede med kraftige og godt hvelvede tær.

Kropp: Imponerende og kraftig helhetsinntrykk, harmonisk og muskuløs.

Overlinje: Godt utpreget manke, rett overlinje fra manke til lend.

Rygg: Bred, kraftig og fast.

Kryss: Lett avfallende, som går harmonisk over i haleroten.

Bryst: Moderat dyp brystkasse med godt buede ribben, men ikke tønneformet. Ikke dypere enn til albuene.

Underlinje/buk: Lett optrukket buk.

Hale: Bred og kraftig ansatt. Halen lang og tung, siste halevirvel rekker minst til haseleddet. I ro bæres halen rett nedhengende eller med den nederste tredjedelen krummet

lett oppover. Er hunden opphisset, bæres halen høyere.

Baklemmer:

Helhetsinntrykk: Moderat vinklede og muskuløse, sett bakfra parallelle, ikke trang benstilling.

Lår: Kraftige, muskuløse og brede.

Knær: Godt vinklet, verken dreid ut- eller innover.

Underlår: Skråstilte og temmelig lange.

Haser: Lett vinklede og faste.

Mellomfot: Sett bakfra rette og parallelle.

Poter: Brede, godt sluttede med kraftige og sterkt hvelvede tær. Sporer tolereres såfremt de ikke hindrer bevegelsesforløpet.

Bevegelser:

Harmoniske og lange bevegelser med godt fraspark av bakbena, ryggen forblir stabil og stram. For- og bakpoter føres rettlinjert framover.

Pels:

Hårlag: **Korthåret:** Tette dekkhår, glatte, tilliggende og grove. Rikelig med underull. Lårene har moderate bukser, og halen er tett behåret.

Langhåret: Middels lange, rette dekkhår med rikelig underull. Ansikt og ører korthåret, over krysset og krysset er pelsen for det meste noe bølget. Faner på forbena, kraftige bukser på lårene. Busket hale.

Farge: Hvit grunnfarge med fra **mindre eller større, klare, røde flekker, opp til gjennomgående klar/mørk rød sadel** over ryggen og sidene. Brudt sadel (hvor den hvite farge bryter gjennom) er også korrekt. Tigret rødbrunt er tillatt. Brungult tolereres. Mørke kanter på hodets avtegninger er ønskelig. En antydning av sort på kroppen tolereres.

Avtegninger: Bliss, snutebånd, nakkeflekk, bryst, poter og halespiss skal være hvite.

Ønskete tegninger: Hvit krage og symmetrisk mørk maske.

Størrelse og vekt:

Mankehøyde:

Hannhunder: min. 70 cm, maks. 90 cm

Tisper: min. 65 cm, maks. 80 cm

Hunder som overskrider maksimumshøyden skal ikke bli trukket i bedømmelsen såfremt helhetsinntrykket virker harmonisk, og at de oppviser korrekte bevegelser.

Feil:

Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er i relasjon til rasebeskrivelsen.

Feil:

- manglende kjønnspreg
- uharmonisk helhetsinntrykk
- for korte ben i forhold til størrelsen
- sterke rynkedannelser på hode og hals
- for kort eller for lang snute
- utoverhengende lepper over underkjeven
- lett underbitt. Små tenner (spesielt fortenner)
- manglende tenner bortsett fra P1 og M3.
- lyse øyne
- ikke stramme nok øyelokksrender
- svai rygg, karpelend
- overbygget eller sterkt avfallende kryss
- hale som bæres rullet over ryggen
- krumme etter sterkt utoverdreide forben
- steile, hjulbente eller kuhasete bakben
- dårlige bevegelser
- kruset pels
- ufullstendig eller manglende pigmentering av nesebrusk rundt nesens, av leppene og rundt øyelokkene
- feilaktige brunfarge, f.eks. rødbrunt stenk i det hvite

Diskvalifiserende feil:

Hunder som viser tegn på aggressivitet og/eller har fysiske defekter som påvirker hundens sunnhet skal diskvalifiseres.

- veikt temperament

- overbitt, stort underbitt
- fullstendig hvit eller fullstendig rødbrun farge
- annen farge enn angitt **og kjøttfargede nesebor (uten pigment)**
- blå øyne, glassøyne
- ektropium, entropium
- mankehøyde under minstehøyden
- skyhet

OBS

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

Rasebeskrivelsen er oversatt fra gjeldende FCI-standard.

Norsk Kennel Klub 19.10. 2016